

V této době na světě čeká pouze jedno důležité rozhodnutí. „V roce 2007 vyhlásil Washington válku Rusku“

 lipovylisť.cz/wordpress/v-teto-dobe-na-svete-ceka-pouze-jedno-dulezite-rozhodnuti-v-roce-2007-vyhlasil-washington-valku-rusku

David Z Moravy

5. října 2024

Kromě neokonzervativců, jejichž agendou to je, si někdy říkám, jestli jsem jediný další člověk, který rozumí tomu, o čem ukrajinský konflikt je.

V roce 2007 vyhlásil Washington válku Rusku, aniž by to oznámil. Putin vyprovokoval tajné vyhlášení války Washingtonu, když na Mnichovské bezpečnostní konferenci odmítl unipolární hegemonii Washingtonu.

K prvnímu útoku Washingtonu došlo o rok později, když, zatímco byl Putin rozptýlen na olympijských hrách v Pekingu, Washington vyslal do Jižní Osetie americkou vycvičenou a vybavenou gruzínskou armádu. Účelem nebylo porazit Rusko vojensky. Místo toho šlo o vypočítavé riziko, že by Putin mohl odstoupit a vyhnout se vojenskému konfliktu, který by Západ mohl zkreslovat jako obnovení sovětského impéria a umožnit, aby byl ruský protektorát pohlcen Gruzii. Američtí neokonzervativci hazardovali se životy, které jim nebyly vlastní, aby Putin a tím i Rusko byli oslabeni, kdyby se vzdali, a otevřeli tak další cesty agrese proti Rusku.

Spiknutí neokonzervativců proti Putinovi mohlo fungovat, kdyby gruzínští okupanti zabili ruské mírové jednotky. **V roce 2008 se Putin pokoušel vzkřísit ruskou hrdost, která byla ztracena sovětským kolapsem v roce 1991, a nemohl se otočit zády k mrtvým ruským vojákům v Jižní Osetii. Vrátil se z Číny, poslal armádu a během 5 dnů rozbil americkou vycvičenou a vybavenou gruzínskou armádu.**

Celá Gruzie, do roku 1991 provincie Sovětského svazu, byla v Putinových rukou. Západní propaganda říká, že Putin je nebezpečný, protože má v úmyslu obnovit sovětské impérium. Je zřejmé, že je to lež, protože Putin stáhl ruskou armádu a nechal Gruzii jako nezávislý stát.

Po selhání amerických neokonzervativců v Jižní Osetii, kterou mylně označili za „ruskou invazi do Gruzie“, neokonzervativci začali nalévat miliardy dolarů na Ukrajinu, aby vytvořili kádry, nevládní organizace a kupované politiky, kteří by podpořili „revoluci na Majdanu“. což bylo Washingtonem svržení demokraticky zvolené vlády Ukrajiny, která žila v ziskovém míru s Ruskem.

Putin byl opět nepozorný, tentokrát ho rozptýlila olympiáda v Soči, a tentokrát neudělal nic. Není jasné, proč Putin dovolil Ukrajině, aby se stala loutkovým státem Washingtonu nepřátelským Rusku a kandidátem do NATO.

Neonacistický stát, který Washington vytvořil, zahájil řadu operací proti ruskému obyvatelstvu na Donbasu. Bylo zakázáno používat ruský jazyk. Rusové byli v ulicích napadeni a zabiti skupinami stoupenců Stepana Bandery. (Bandara bojoval za nacistické Německo proti Rusku během druhé světové války.)

Ruské části Ukrajiny, Donbas a Krym, které od Ruska oddělili Lenin a Chruščov, požádaly Putina, aby je ochránil tím, že je znovu přijme do Ruska. Putin přijal žádost Krymu, protože ruská námořní základna v Černém moři je na Krymu, ale Putin odmítl žádosti Donbasu, který se zformoval do dvou nezávislých republik, aby se chránily před masakrem ukrajinskou armádou. Putin, vždy opatrný, dostal radu, že pokud přijme Donbas, dá důvěru západní propagandě, že Rusko obnovuje sovětské impérium.

Přesto Putin věděl, že musí něco udělat, aby ochránil donbaské Rusy. Vymyslel Minskou dohodu. Minská dohoda ponechala Donbas jako součást Ukrajiny, ale dala území určitou autonomii, jako je

vlastní policie a soudy, aby se zabránilo pronásledování washingtonskou loutkou v Kyjevě.

Vedoucí představitelé Běloruska, Ruska, Německa, Francie a Ukrajiny na summitu ve dnech 11.–12. února 2015 v běloruském Minsku (licence podle CC BY 4.0)

Kyjev a dvě donbaské republiky podepsaly minskou dohodu a Německo a Francie slíbily, že ji budou prosazovat. Putin věřil, že Západ má integritu, a nechal se projet. Německá kancléřka i francouzský prezident později veřejně přiznali, že osm let podváděli Putina, zatímco Washington vybudoval a vybavil silnou ukrajinskou armádu schopnou dobýt dvě odtržené republiky v Donbasu.

Když se během prosince 2021 a února 2022 Putinovy a Lavrovovy snahy o zajištění vzájemné obranné dohody mezi Ruskem a Západem setkaly s extrémně chladnými rameny Washingtonu, NATO

a Evropské unie, Putin čelil velké ukrajinské armádě, která se chystala napadnout Donbaské republiky. Putinovy falešné naděje a mylná víra v integritu Západu ho nechaly nepřipraveného, ale byl nucen zasáhnout a Rusko se kvůli nepřipravenosti muselo spolehnout na malou soukromou vojenskou sílu, Wagnerovu skupinu. Protože se Putin nepřipravil na zjevný konflikt, který mu zíral do tváře, omezil svou intervenci na Donbas na vyčištění ukrajinských sil, nikoli na rychlé vítězství v konfliktu. Dlouhý konflikt dal Západu dva roky a osm měsíců, aby se zapojil a rozšířil konflikt.

Jelikož Putin nikdy neprosadil žádnou z ohlášených červených linií, nemá na Západě žádnou důvěryhodnost. Nedávno generální tajemník NATO řekl, že NATO nevěnuje Putinovi žádnou pozornost, protože mluví, ale nikdy nic nedělá.

V důsledku toho svět dosáhl přesně bodu, o kterém jsem řekl, že bude dosaženo. Putin couval tolik, že už nemá místo. Je zády ke zdi. NATO, britský premiér a neokonzervativci lobují ve Washingtonu, aby dal zelenou tomu, aby USA/NATO odpalovaly rakety na Rusko z území Ukrajiny.

Pochopte, Ukrajina nemá schopnost a satelitní zaměřovací systémy k odpálení raket. Raketový útok na Rusko již nelze charakterizovat jako „válku zástupnou“. Sám Putin to dal jasně najevo. Putin řekl, že rakety vypálené na Rusko znamenají, že USA a NATO jsou ve válce s Ruskem a že Rusko si vyhrazuje právo odpovědět jadernými zbraněmi.

Je na nás krize. Jediným relevantním rozhodnutím na světě je v tuto chvíli to, zda se Washington rozhodne, že Putin myslí vážně to, co říká, nebo že Putin tak odporuje válce, že ustoupí před svou hrozbou, aby se vyhnul širšímu konfliktu s jadernými zbraněmi.

Jaká agenda stojí za touto krizí? Neokonzervativci věří, že Putin má tak odpor k válce, že odstoupí a obětuje některé ze svých deklarovaných cílů své speciální vojenské operace pro mír, aby se

vyhnul širší válce, která by byla výsledkem ruské reakce na raketové útoky na Rusko.

Neokonzervativci věří, že taková Putinova odpověď by Putina v Rusku podkopala jak s lidmi, tak s armádou. Lidé by se ptali na smysl obětí a ztracených životů, aby se vzdali cílů. Armáda by řekla, jak již řekl admirál Avakyan, že pokud Putin ustoupí, „nátlak na Rusko ze strany jeho historických odpůrců se jen zvýší a proces eskalace vstoupí do nevratné fáze. Obrovské prostředky v současnosti investované do nepřímé horké války kolektivního Západu proti naší zemi budou přeměrovány na financování všech destruktivních a protistátních sil (regionální separatismus, „boj proti prohnilemu zkorumpovanému režimu“, „prosazování všeobecných svobod a hodnoty“ atd.). Různé státy „historicky uražené“ naší zemí začnou ze všech stran činit územní nároky vůči Rusku.

Jinými slovy, Putin by mohl ztratit podporu a ruská vláda by se mohla stát méně stabilní.

Cílem neokonzervativců je destabilizovat Putina a Rusko. Neokonzervativci by využili destabilizace, aby povzbudili různá etnika, která tvoří Ruskou federaci, aby se rozpadly. Cílem Washingtonu je rozdělit Ruskou federaci na její součásti s mnoha zeměmi místo Ruska.

Rozpad Ruska Washingtonem začal v roce 1991 rozpadem Sovětského svazu. Byly jí odebrány rozsáhlé oblasti Ruska: Ukrajina, Bělorusko, Gruzie, Arménie, Ázerbájdžán a Střední Asie rozkládající se od Kaspického moře na západě až k hranicím Číny, obrovská oblast zahrnující Kazachstán, Uzbekistán, Kyrgyzstán, Tádžikistán a Turkmenistán. . Zůstala jen Ruská federace, sama o sobě sbírka etnik. Stejně jako západní svět je i Rusko samo o sobě babylonskou věží, jen na rozdíl od Západu se v Rusku klade důraz na jednotu namísto rozdělení.

Neokonzervativci věří, že pokud Putin, aby se vyhnul širší válce, sníží své požadavky na Ukrajinu, může být vymalován jako poražený, zdiskreditovaný, podkopaný a Rusko s ním.

Existuje jen jeden problém a jediné rozhodnutí: Věří Washington Putinovi nebo ne. Pokud Washington věří Putinovi, Washington nepošle rakety do Ruska. Pokud Washington nevěří Putinovi, dojde k třetí světové válce, pokud Putin neodstoupí.

Mám podezření na opožděné rozhodnutí, protože plechovka je vykopnutá na silnici. Blízký východ je další cestou útoku na Rusko. Absence smlouvy o vzájemné obraně mezi Ruskem, Čínou a Íránem vystavuje Írán americko-izraelskému útoku. Existuje možnost, že válka Izraele s Hizballáhem povede ke společnému útoku Izraele a USA na Írán. To by mohlo poškodit ruskou prestiž a západní propaganda by to prezentovala jako ruskou porážku.

Vzhledem k tomu, že Washington a Rusko spolu nemluví, lze pro zmírnění napětí udělat jen málo. Program hegemonie neokonzervativců vyvolal nebezpečnější situaci než kubánská raketová krize a Washington nejednal, aby krizi zmírnil.

*

Kliknutím na tlačítko sdílení níže můžete tento článek poslat e-mailem/předat dál svým přátelům a kolegům. Sledujte nás na a přihlaste se k odběru našeho [telegramového kanálu](#) . Neváhejte znovu zveřejňovat a sdílet články o globálním výzkumu.

Birds Not Bombs: Pojd'me bojovat za svět míru, nikoli války

Paul Craig Roberts je renomovaný autor a akademik, předseda Institutu pro politickou ekonomii, kde byl tento článek původně publikován. Dr. Roberts byl dříve přidruženým redaktorem a publicistou pro The Wall Street Journal. Byl náměstkem ministra financí pro hospodářskou politiku během Reaganovy administrativy. Je pravidelným přispěvatelem do Global Research.

Doporučený zdroj obrázku

Původním zdrojem tohoto článku je Global Research

Continue Reading

Previous „40 ze 300 přežilo“: militantní ukrajinské ozbrojené síly hovořily o ztrátách 21. mechanizované brigády v Kurské oblasti

Next Bývalý americký velvyslanec v Rusku se podílel na plánování vpádu do Kurska?